

005.511:005.915

OBIECTIVELE FINANCIARE ALE ÎNTREPRINDERII ȘI CORELAREA LOR CU MANAGEMENTUL FINANCIAR

*Lect. univ. Irina ȘCHIOPU, Universitatea
de Stat „B. P. Hasdeu”, Cahul, drd. ASEM,
irina.mircos.schiopu@mail.ru*

Evoluția obiectivelor financiare își are o cale lungă, încă de la începutul sec. XX. Trecând prin mai multe etape semnificative, în prezent, obiectivul financiar fundamental este considerat gestiunea valorii întreprinderii. Dar realizarea acestui obiectiv financiar fundamental, precum și derivatele acestuia, este, practic, imposibilă în cadrul unei întreprinderi fără o implicare activă a managementului și, în special, al managementului financiar. În prezent, este cunoscut faptul că managementul financiar este cel mai important factor de eficientizare a economiei și întreprinderilor acesteia. Indiferent de mărimea și forma de proprietate a întreprinderii, managementul financiar își asumă, în cea mai mare parte, răspunderea pentru politica financiară adoptată la nivel microeconomic, care urmează să se aplice în vederea atingerii obiectivelor urmărite de proprietarii și/sau administratorii resurselor financiare.

Cuvinte-cheie: *obiective financiare, maximizarea profiturilor, valoare de piață, gestiune a valorii întreprinderii, management financiar.*

JEL: G30, G39.

Introducere

Activitatea societății omenești se caracterizează prin diverse procese creatoare (fabricarea unui bun, culegerea unei informații, efectuarea unui serviciu, crearea unei opere de artă sau științifice etc.) și fluxuri de transfer, exprimând, în general, dorința fiecărui participant de a-și satisface nevoile de consum, de a-și asigura și îmbunătăți existența. De aceea, în procesul de transformare și adaptare a mecanismelor și structurilor economice la cerințele economiei de piață, întreprinderile sunt obligate să-și propună obiective bine fundamentate și să însușească noi metode, noi forme de organizare și conducere, în măsură să asigure nu numai continuitatea activității, dar, în special, și revigorarea acesteia în condițiile

005.511:005.915

FINANCIAL OBJECTIVES AND THEIR CORRELATION WITH FINANCIAL MANAGEMENT

*Univ. lect., Irina SCHIOPU,
Cahul State University “B.P.Hasdeu”
PhD candidate ASEM
irina.mircos.schiopu@mail.ru*

The evolution of financial goals has a long way from the early 20th century. Passing through several significant steps, currently the fundamental financial objective is considered to be the management of enterprise's value. But achieving this fundamental objective, as well as its derivatives, is almost impossible within an enterprise without active involvement of management and financial management in particular. It is well-known the fact that financial management is the most important factor of efficiency of economy and enterprises operating within it. Regardless of the size and form of the enterprise, financial management assumes, for the most part, responsibility for financial policy adopted at the micro-economic level, to be applied in order to achieve the objectives pursued by the owners and/or managers of financial resources.

Key words: *financial goals, maximizing profits, market value, enterprise value management, financial management, etc.*

JEL: G30, G39.

Introduction

The activity of the human society is characterized by various creative processes (production of a good, the collection of information, perform a service, creating a work of art or scientific, etc.) and transfer flows, expressing generally the desire of each participant to meet consumer needs, to ensure and improve your existence. Therefore, in the process of transformation and adaptation of economic mechanisms and structures to the demands of the market economy, enterprises are required to propose objectives well-grounded and acquire new techniques, new forms of organization and management, able to ensure not only the continuity of the activity, but in particular, reviving it in the conditions of environmental complexity and amplifying the economic dynamism.

amplificării complexității și dinamismului mediului economic.

Astfel, orice întreprindere, prin activitatea pe care o desfășoară, urmărește realizarea anumitor obiective, care reprezintă caracterizări cantitative și/sau calitative ale scopurilor propuse. Însă, în procesul de dezvoltare a întreprinderii este necesară elaborarea unei strategii financiare ce implică identificarea principalului obiectiv financiar și specificarea scopurilor de bază, care trebuie să fie formulate pe scurt, în mod clar și reflectate în indicatori specifici. Așa, deci, *obiectivele financiare* reprezintă rezultatele așteptate ale deciziilor strategice adoptate anterior, ce au condus întreprinderea în mediul economico-financiar așteptat, într-o relație stabilită cu cumpărătorii și furnizorii, ținând cont de angajamentele și relațiile organizaționale existente. Deciziile anterioare afectează parametrii economici ai operațiilor, în prezent, și predetermină rezultatele financiare pe termen scurt și lung.

Metode aplicate

Pentru realizarea datelor prezentate în acest articol, autorul a recurs la investigarea surselor teoretice, utilizând diverse metode de cercetare, precum: metoda de analiză și sinteză a literaturii în domeniul cercetat, metoda comparativă, inducția și deducția logică, abstracția științifică etc. Metodele aplicate au permis o analiză mai profundă a evoluției obiectivelor financiare și a implicației managementului financiar asupra realizării lor.

Rezultate și discuții

În urma studiilor realizate, putem menționa că evoluția cercetărilor asupra obiectivelor financiare ale întreprinderii își are începutul încă la începutul secolului XX și continuă în prezent. La început, se considera ca obiectiv financiar al întreprinderii *maximizarea profiturilor*, adepții cărora erau Augustin A. Cournot, Profesorul Gheorghe Bistriceanu de la ASE București, care, în *Lexiconul de finanțe-credit, contabilitate și informatică*, arată că „*beneficiul constituie rezultatul financiar pozitiv al unei activități productive și, respectiv, este principalul indicator calitativ, care exprimă eficiența activității productive*” [2, p.211]. Aceștia sunt adepții teoriei unicriteriale.

Adepții teoriilor *multicriteriale*, prin care se are în vedere urmărirea unui complex de obiective financiare ale întreprinderii și, anume, optimizarea relațiilor dintre participanții la conducerea și activitatea ei sunt majoritatea cercetătorilor, după cum urmează:

Thus, any enterprise pursues certain objectives that mean quantitative characterizations and/or qualitative goals of the enterprise, through the work which it carries. But in the process of development of the enterprise, it is necessary to develop financial strategies involving identification of principal financial target and specify its basic goals, which must be formulated in a clear and reflected in specific indicators. Therefore, the *financial objectives* represent the expected results of the strategic decisions adopted previously, that led the company to the expected financial environment, in a determined relationship with buyers and suppliers, taking into account existing arrangements and organizational relations. Earlier decisions affect the economic parameters; current operations predetermine the results on short and long term.

Methods applied

In order to achieve the data presented in this article, the author has decided to investigate the theoretical sources using various research methods: method of analysis and synthesis of the literature in the field, comparative method, induction and logic deduction, scientific abstraction, etc. Applied methods have enabled a deeper analysis of the evolution of financial goals and financial management implication on their achievement.

Results and discussion

As a result of the carried out investigations, we can mention that the evolution of enterprise's financial objectives research has its beginning in the early 20th century and continues today. At first it is believed that the enterprise's financial objective *maximizing profits*, whom followers were Augustin A. Cournot (1938), Professor Gheorghe Bistriceanu from the Bucharest University of Economic Studies, that in the lexicon of finance-credit, accounting and computer science, show that the “*benefits of the positive financial result constitutes a productive activities and is the main qualitative indicator that expresses the efficiency of productive activity*” [2, p.211]. They are adherents of the uni-criterial theory.

Adepts of *multi-criterial* theories, considering pursuing enterprise's financial objectives and namely the optimization of relations between participants in the leadership and the work, are most researchers, as follows:

- **Neoclassical economic theory and financial theory**, the adherents of which identified

• **Teoria economică neoclasică și teoria financiară**, adepții căreia au identificat ca obiectiv financiar major *maximizarea valorii întreprinderii* sau *maximizarea averii proprietarilor*. În forma sa inițială, acest obiectiv era exprimat sub forma **maximizării profiturilor**. Printre susținătorii acestei concepții, după I. Popa, îi menționăm pe Milton Friedman, Friedrich Hayek [10, p.82].

Totodată, în afară de obiectivul *maximizării profitului*, conform afirmațiilor lor, întreprinderile mai urmăresc și alte obiective financiare specifice, cum ar fi: *maximizarea venitului pentru capitalul investit, stabilitatea pe termen lung, creșterea profiturilor și/sau activelor, satisfacția tuturor celor implicați într-o întreprindere*.

• **Teoriile manageriale (directoriale)** privesc întreprinderea ca pe un grup de indivizi cu obiective specifice. Managerii încearcă să realizeze o utilitate maximă, alta decât profitul. În felul următor, la acestea se referă:

- Modelul *maximizării cifrei de afaceri*, propus de W. Baumol [1];
- Modelul *utilității manageriale*, dezvoltat de O. Williamson și S. Winter [7];
- E. T. Penrose (Theory of the growth of the firm, 1959) [9], obiectivul financiar îl constituie *rata profitului satisfăcătoare*, menită să permită conducătorilor să păstreze controlul financiar al întreprinderii;
- Modelul *creșterii*, dezvoltat de R. Marris, care presupune că obiectivul principal al întreprinderii este creșterea acesteia [8].

• **Teoriile comportamentale**, au ca premisă abandonarea ideii de maximizare, ele rezumându-se la atingerea unui prag minim al unei funcții. Managerii nu încearcă să maximizeze una din variabilele componente, în schimb, sunt motivați de anumite obiective alternative. Aceste teorii se bazează pe o lucrare a economistului-cercetător H.A. Simion. Modelul lui Simion a fost completat de modelul lui R. Cyert și J. March [4], în cadrul căruia se pune accentul pe rezultatul negocierilor dintre participanții la viața întreprinderii (manageri, acționari, angajați, stat și creditori), fiecare urmărindu-și propriile obiective.

În procesul de negociere, se pun în discuție următorii indicatori: *producția, stocajul, vânzările, segmentul de piață cucerit, profitul*.

• **Teoriile semnalului și de agent (agency theory)** pornesc de la intenția de a armoniza interesele dintre diferitele categorii de partici-

the major financial objective, the *maximization of enterprise value or maximization of owners' property*. In its original form, this goal was expressed in the form of maximizing profits. Among the proponents of this concept, after I. Popa, can be mentioned Milton Friedman, Friedrich Hayek [10, p.82].

At the same time, besides the objective of *maximizing profits*, according to their statements, they may pursue other specific financial goals, such as: *maximizing income for invested capital, long-term stability, growth profits and/or assets, the satisfaction of all those involved in an enterprise*.

• **Managerial theories (theories)** relating to the enterprise as a group of individuals with specific objectives. The Managers try to achieve maximum utility other than profits. As they relate to:

- Model of *maximizing revenue*, proposed by W. Baulmol [1];
- Model of *management utility*, developed by O. Williamson and S. Winter [7];
- E. T. Penrose (Theory of the growth of the firm, 1959) [9], the financial objective is the *profit rate satisfactory*, allowing leaders to keep financial control of the enterprise;
- *Growth model*, developed by R. Marris, which assumes that the primary objective of the enterprise is its growth [8].

• **Behavioural theories** have as a prerequisite abandoning the idea of maximization, by focusing on the attainment of a minimum threshold of a function. Managers are not trying to maximize one of the component variables instead are motivated by specific objectives. These theories are based on the work of economist-researcher H.A. Simion. His model was completed by R. Cyert and J. G. March model [4], in which the focus is on the result of negotiations between the participants (managers, employees, shareholders, and lenders), each pursuing their own objectives.

In the negotiating process, the following indicators are discussed: *production, stocking, sales, conquered market share and profit*.

• **Theories of signal and agent (agency theory)**, start from the intention to harmonize the interests of the different categories of participants in the life of the enterprise: the shareholders, managers, lenders, employees. The objectives of each class participants are very different, if they are exaggerated. Signal theory aims at "*optimizing communication between participants in the life of the enterprise*".

panți la viața întreprinderii: acționari, manageri, creditori, salariați. Obiectivele urmărite de fiecare clasă de participanți sunt foarte variate, dacă sunt exagerate. Teoria semnalului are ca obiectiv „*optimizarea comunicării dintre participanții la viața întreprinderii*”.

- **Teoria de agent/de mandat**, această relație reprezintă un contract prin care una sau mai multe persoane (denumite principale) angajează o altă persoană (denumită agent/mandatar) pentru prestarea unor servicii, prin delegarea de autoritate și transferul puterii de decizie, către acel agent-mandatar. Deci, această stare de liniște, adusă de către managerii investitorului, induce spre axioma că totul este *normal*, că totul funcționează armonios, că întreaga întreprindere acționează pentru *maximizarea averii acționarilor*. Specialiștii americani de prestigiu, precum R.M. Cyert și J.G. March [4], O.E. Williamson [14] sau Michael Jensen și William Meckling [6], au reamintit lumii finanțelor că această armonie nu poate fi vizibilă decât pentru un investitor „miop”, sau în cel mai fericit caz de un idealism excesiv.

Teoriile manageriale și comportamentale despre întreprindere sunt susținute și de economiștii contemporani. Autorii lucrării „Finanțe manageriale”, Paul Halpern, J. Fred Weston, Eugene F. Brigham, susțin că deciziile financiare optime sunt absolut vitale pentru supraviețuirea și succesul întreprinderii. Ele nu sunt adoptate de dragul de a lua decizii, ci, mai degrabă, în urma considerării unor obiective. „*Vom pleca mereu de la ideea că principalul obiectiv al echipei manageriale este acela al maximizării averii investitorilor de capital*”, susțin autorii [5, p.8]. De asemenea, adept al acestei idei este și Profesorul universitar român Ion Stancu, pledând pentru *maximizarea averii acționarilor*, ca obiectiv major al întreprinderii, el își prezintă opinia în lucrarea „Finanțe. Piețe financiare și gestiunea portofoliului. Investiții reale și finanțarea lor. Analiza și gestiunea financiară a întreprinderii” [12, p.23].

Astfel, *obiectivului financiar de a maximiza valoarea de piață a întreprinderii* i s-a acordat prioritate de dezvoltare în UE, SUA, Japonia, Rusia, România și în Republica Moldova. Dintre cei mai cunoscuți cercetători, îi putem menționa pe: Paul Halpern, J. Fred Weston, Eugene F. Brigham, D. Han, P. Howarth, B. Becker, M. Hyuzlid, S.V. Valdaitev, V.V. Kovalev, V.V. Ivanov, V.A. Leapin, I. Stancu,

- **Theory of agent/ principle mandate**, this relationship constitutes a contract by which one or more persons (called) engages another person (called an agent/representative) for the provision of services, through the delegation of authority and power transfer by that decision, the trustee agent. So this silence brought investor managers, induce towards the axiom that everything is *normal*, everything is function well-balanced, so that the whole enterprise works towards *maximizing the wealth of shareholders*. Prestigious American specialists such as R.M. Cyert and J. G. March [4], O. E. Williamson [14] or Michael Jensen and the late William Meckling [6], reminded to financial world that this harmony cannot be visible for an investor “short-sighted”, or in the best case an excessive idealism.

The managerial and behavioural theories about the enterprise are supported by contemporary economists. The authors of “Managerial Finance”, Paul Halpern, J. Fred Weston, Eugene F. Brigham, argue that optimal financial decisions are absolutely vital to the survival and success of the enterprise. They are not just taken to make decisions, but rather to consider some objectives. “*We always start from the idea that the main objective of the management team is to maximize the investors’ capital wealth*”, argue the authors [5, p.8]. Another proponent of this idea is the Romanian Professor Ion Stancu, pleads for *maximizing shareholder wealth* as a major goal of the enterprise, he presents his opinion in his “Finance. Financial markets and portfolio management. Real investment and funding. Analysis and financial management of the enterprise” [12, p.23].

Thus, *the financial objective of maximizing the market value of the company* has received priority in EU, USA, Japan, Russia, Romania and in the Republic of Moldova. Among most well-known researchers we can mention: Paul Halpern, J. Fred Weston, Eugene F. Brigham, D. Han, P. Howarth, B. Becker, M. Hyuzlid, S.V. Valdaitev, V.V. Kovalev, V.V. Ivanov V.A. Leapin, I. Stancu, N.Botnari, L. Cobzari, Bușmachiu E., Băncilă N., Ciubotaru M., Hîncu R., Iliadi Gh., Timus A., Ulian G., Nedelcu A., V. Savciuc, etc.

But recent years have seen a new formulation of the concept of financial goals – *the value of management of the enterprise (Value-Based Management-VBM)*. The founders of this concept

N. Botnari, L. Cobzari, E. Bușmachi, N. Băncilă, M. Ciubotaru, R. Hîncu, Gh. Iliadi, A. Timuș, G. Ulian, A. Nedelcu, V. Savciuc etc.

Dar ultimii ani au cunoscut o nouă formulare a conceptului obiectivelor financiare – *gestiunea valorii întreprinderii (Value-Based Management-VBM)*. Fondatorii acestui concept sunt A. Rappaport și B. Stewart. Ei nu numai că au continuat cercetările laureaților Premiului Nobel, M. Miller și F. Modigliani, la nivel de aplicare, dar au dezvoltat software-ul de specialitate și au contribuit la răspândirea acestuia pe piață, de asemenea, au fost cei ce au sistematizat principiile acestui concept și au dezvoltat un sistem de indicatori de evaluare a valorii pentru acționari. Lucrarea lui A. Rappaport a fost prima în care au fost sistematizate principiile obiectivului financiar – *gestiunea valorii întreprinderii (VBM)* [11, p.152]. În prezent, *obiectivul financiar de gestiune al valorii întreprinderii* este dominant în managementul financiar modern.

Adeptii principalului obiectiv financiar – *obiectivul de management al valorii întreprinderii*, care și continuă studiarea acestuia, sunt cercetătorii: Z.K. Messer, K.V. Pissel, V.M. Rutgaizer, D.L. Volkov, A.G. Gryaznov, I.V. Ivashkovskaya, R.S. Kaplan, I.S. Koziri, V.V. Krivorotov, M.A. Fedotova, V.V. Țarev, V. Savciuc etc.

Astfel, sistematizând evoluția principalelor obiective financiare ale întreprinderii, vedem că evoluția lor, în decursul timpului, a suportat modificări esențiale, așadar, dacă, la început, obiectivul financiar era doar de a *obține profituri maxime*, odată cu trecerea timpului, acest obiectiv a devenit oarecum insuficient pentru o activitate continuă, durabilă și prosperă, de aceea, pentru a îmbina toate interesele tuturor părților implicate s-a ajuns la *maximizarea valorii de piață a întreprinderii*, iar în prezent, se pune accentul pe *gestiunea acestei valori*. Această evoluție ar putea fi asociată cu Piramida lui Maslow, unde putem nominaliza cele mai semnificative etape ale evoluției obiectivelor financiare ale întreprinderii, precum cresc nevoile umanității: începând cu cele de primă necesitate și continuând cu o ascendență în priorități, exact așa au crescut și obiectivele fundamentale-financiare ale întreprinderii, care pot fi vizualizate în figura de mai jos:

are A. Rappaport and B. Stewart. They have not only continued the Nobel Laureates research, M. Miller and Modigliani F., but have developed specialized software and contributed to its spread on the market, also were those who systematized the principles of this concept, and have developed a system of indicators for the evaluation of value for shareholders. The work of Rappaport A. was the first in which were systematized the principles of financial management – *the value of management of the enterprise (VBM)* [11.p,152]. Currently, *the financial management objective of enterprise's value* is dominant in modern financial management.

The researchers that are followers of the main objective of the financial *management objective of enterprise value* and continue their research are: Z. K. Messer, K. V. Pissel, V. M. Rutgaizer, D. L. Volkov, A. G. Gryaznov, I. V. Ivashkovskaya, R. S. Kaplan, I. S. Koziri, V. V. Krivorotov, M. A. Fedotov, V.V. Tsarev, Ulian G., Savciuc V., etc.

Thus, systemizing the development of the main objective of financial enterprise, we see that their evolution over time has borne the essential changes, if in the beginning, the financial goal was merely to *obtain maximum profits*, with the passage of time this became insufficient for a continuous activity, sustainable and prosperous, therefore to merge all the interests of all parties involved and stakeholders, was to *maximize the market value of the company*, and currently the focus is on the management of *this value*. This development could be associated with Maslow's Pyramid, where we can nominate the most significant stages of the enterprise's financial goals as the humanity needs grows: starting with the essentials and proceeded with a descent into the priorities, as the fundamental financial objectives of the enterprise rose, can be seen in the figure below:

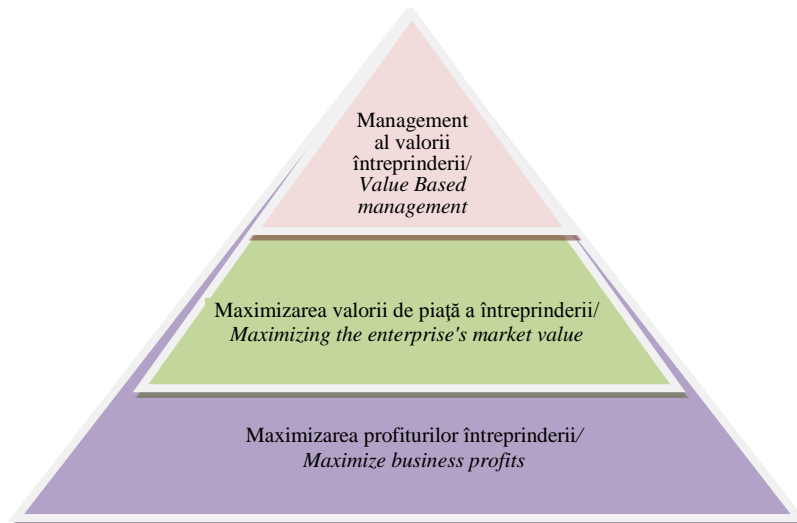

Figura 1. Etape semnificative în evoluția obiectivelor financiare ale întreprinderii / Figure 1. Significant stages in the evolution of enterprise's financial objectives.

Sursa: elaborată de autor / Source: elaborated by the author

Realizarea acestor obiective financiare fundamentale este, practic, imposibilă în cadrul unei întreprinderi fără o implicare activă a managementului. În condițiile economiei de piață, eficiența unei întreprinderi depinde, într-o proporție covârșitoare, de capacitatea managerilor de a înțelege și aplica principiile, metodele, funcțiile și tehnicile moderne de management. Calitatea actului de management este o condiție vitală, pentru ca întreprinderile să obțină avantaje competitive și să reziste în mecanismele concurențiale.

În prezent, este cunoscut faptul că managementul și, în special, managementul financiar, este cel mai important factor de eficientizare a economiei și întreprinderilor, ce funcționează în cadrul acesteia. De performanțele manageriale sunt dependente performanțele economice, comerciale, tehnice și tehnologice etc., obținute în domeniile respective și, nu în ultimul rând, realizarea obiectivelor financiare ale întreprinderii. Indiferent de mărimea și forma de proprietate a întreprinderii, managementul financiar își asumă, în cea mai mare parte, răspunderea pentru politica financiară adoptată la nivel microeconomic, care urmează să se aplice în vederea atingerii obiectivelor urmărite de proprietarii și/sau administratorii resurselor financiare. Alături de cele prezentate, tot în sarcina managementului financiar intră și asigurarea infrastructurii financiare a întreprinderii.

Din acest motiv, putem afirma, cu certitudine, că, pentru realizarea obiectivelor financiare ale întreprinderii, managementul financiar vizează toate componentele, de care dispune o întreprindere având ca soluție optimizarea utilizării lor. Pentru a realiza aceste sarcini de pers-

Achieving these financial fundamental objectives is virtually impossible within an enterprise without the active involvement of management. Under the conditions of market economy, the efficiency of an enterprise depends to devotion of managers' ability to understand and apply the principles, methods, functions and modern management techniques. The quality of management is a vital condition for enterprises to obtain competitive advantages and to withstand the competitive mechanisms.

Nowadays is well-known that management and financial management in particular, is the most important factor of efficiency of economy and enterprises operating within it. Managerial performance being dependent on economic performance, commercial, technical and technological, etc., achieved in the areas concerned, and not the last time, the achievement of the objectives of the organization. Regardless of the size and form of the enterprise, financial management assumes, for the most part, responsibility for financial policy adopted at the microeconomic level to be applied in order to achieve the objectives of the owners and/or managers of financial resources. Along with those presented in the task of financial management and financial infrastructure assurance enters the enterprise.

For this reason, we can say with certainty that the objectives of the enterprise financial management aimed at all components available to an enterprise with the objective of optimizing solution to their use. In order to accomplish these

pectivă, managementului întreprinderii îi sunt atribuite mai multe funcții ale actului de conducere, fapt reieșit și din următoarea noțiune a managementului financiar, care relatează că: „Managementul financiar este procesul de administrare a unei întreprinderi, care include elaborarea strategiei de dezvoltare și planificarea pe termen lung, la nivel de vârf, organizarea, coordonarea și controlul unor activități de producție, vânzări, finanțe, marketing, personal, cercetare dezvoltare, la nivel mediu, și urmărirea celor enunțate mai sus” [3, p.18].

În contextul ideii date, ținem să menționăm că managementul general, inclusiv managementul financiar, operează în toate activitățile sale prin intermediul funcțiilor pe care le practică. Realizarea procesului de management, numai prin acțiunea unei singure funcții, blochează evoluția întreprinderii ori creează probleme majore imposibil de rezolvat, iar corelarea lor rațională și integrarea în activitatea întreprinderii vor conduce la obținerea unor performanțe majore și la realizarea obiectivelor financiare ale întreprinderii.

Concluzii

Autorul menționează faptul că evoluția obiectivelor financiare ale întreprinderii este destul de lungă. Aport la aceste cercetări și opinii au avut foarte mulți cercetători din fiecare curent al doctrinelor economice. Cu toate acestea, chiar și până în zilele noastre, acest domeniu mai este încă în vizorul specialiștilor, inclusiv al celor notorii, continuând să devină tot mai complex și mai impunător. Aceasta se datorează dezvoltării continue a activității și a necesităților întreprinderii, precum și a celor cointeresați de continuitatea ei, dar importanța cercetărilor asupra obiectivelor financiare poate fi prezentată doar pe fundalul realizărilor în cadrul întreprinderilor. Și aceasta se poate înfăptui doar printr-un management financiar rațional și eficient realizat prin corelarea tuturor instrumentelor, metodelor, principiilor și, în special, a funcțiilor sale, care sunt aceleași, ca și ale managementului general.

Sistematizând cele relatate, autorul oferă următoarea definiție completată al managementului financiar: „Managementul financiar este știința gestiunii financiare dinamice a întreprinderii, care are în vedere descoperirea legităților și principiilor ce le guvernează și a conceperii de noi sisteme, metode, tehnici și modalități de conducere ce vor asigura echilibrarea și realizarea obiectivelor părților interesate, într-un cadru de acțiune favorabil, cu ajutorul tuturor instrumentelor, metodelor și al funcțiilor sale generale și speciale”.

tasks, enterprise management has more attributed to the functions of the act of driving, this sums it up and in the next financial management concept which relates that: “Financial management is the process of managing an enterprise that includes strategy development and long-term planning, at the top level, organizing, coordinating and controlling the activities of production, sales, finance, marketing, personnel, research and development, at the middle level, and the pursuit of those stated above” [3, p.18].

In the context of our data, worth mentioning is the idea to mention that general management, including financial management, operating in all its activities through functions that you practice, achieving only management process through a single action the evolution of enterprise's functions blocks times creates major unsolvable problems. Their rational correlation and integration into the business will lead to major performance and financial objectives of the company.

Conclusions

In conclusion, the author mentions that the path of the development of the enterprise's financial objectives is quite long. Input for these investigations and opinions had many researchers from every current economic doctrine. However, even until today, this area is still in crosshairs of researchers, including those notorious proceeded to become increasingly complex and more imposing. This is due to the development of enterprise' activity and of its needs as well as those interested in its continuity. But their importance may be presented only in the background of achievements within companies. And this can be achieved only through a rational and effective financial management achieved by referencing all the instruments, methods, principles, and in particular its functions, which are the same as general management.

Summing up the past, the author provides the following new concept completed financial management: “Financial management is the science of dynamic financial management of the enterprise, aimed at balancing and achieving the objectives of stakeholders that interact within the enterprise and in the environment, in a frame favourable action by using all the instruments, methods and its general functions: planning/ forecasting, organization, coordination, training and monitoring, as well as of its special functions”. For a detailed overview of the new con-

Pentru o detaliere a conceptului nou propus, autorul, în următoarea schemă, prezintă modul în care are loc realizarea unui management financiar eficient cu efecte asupra realizării obiectivelor financiare ale întreprinderii, obținute prin intercorelarea funcțiilor managementului financiar și al implicării instrumentelor și metodelor sale.

cept, in the following scheme the author presents how efficient financial management is with the effects on the financial objectives of the company, obtained through the interrelationships among the functions financial management and the involvement of its instruments and methods.

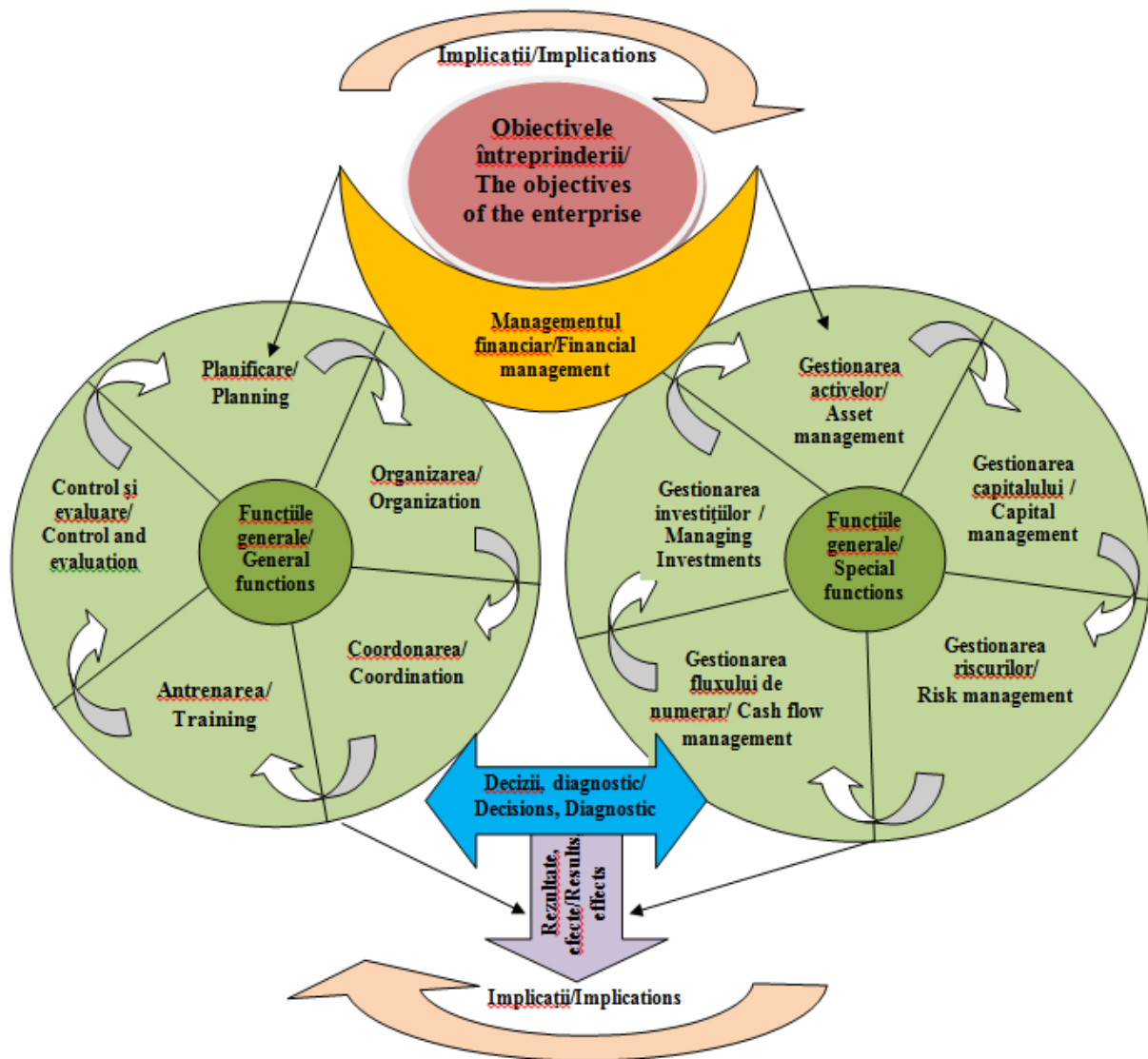

Figura 2. Intercorelarea funcțiilor managementului financiar întru realizarea obiectivelor financiare ale întreprinderii/ Figure 2. Interrelationships among financial management functions in achieving the objectives of the organization.

Sursa: elaborată de autor/ Source: elaborated by the author

În urma realizării unui astfel de management financiar în cadrul întreprinderii, prin îndeplinirea funcțiilor generale și a funcțiilor specifice lui, se pot realiza următoarele efecte ale managementului financiar asupra activității întreprinderii:

Following the completion of such financial management within the enterprise, through the carrying out of the functions and of functions specific to him, can achieve the following effects on the activity of the financial management of the enterprise:

✓ controlul și monitoringul accesibil și continuu al fluxurilor de venituri și cheltuieli; ✓ adoptarea, în cunoștință de cauză, a deciziilor financiare importante pentru viitorul întreprinderii; ✓ întocmirea rapoartelor și analizelor financiare profesionale, precum și a planurilor, bine fondate, ce iau în considerare variabilele externe și interne ale întreprinderii; ✓ majorarea gradului de profitabilitate a activității și asigurarea rentabilității economice; ✓ asigurarea și menținerea echilibrului financiar pe termen mediu și lung; ✓ aprecierea stării financiare; ✓ supraviețuirea întreprinderii în condițiile acerbe ale concurenței; ✓ evitarea falimentului și insucceselor financiare mari; ✓ maximizarea valorii de piață a întreprinderii și gestiunea ei etc. Altfel zis, drept efecte ale managementului financiar vor fi realizarea obiectivelor financiare ale întreprinderii, atât pe termen lung, cât și pe termen scurt.	✓ control and monitoring of accessible and continuous flows of income and expenditure; ✓ adoption of informed financial decisions of importance for the future of the enterprise; ✓ preparation of reports and professional financial analysis, and plans, well founded, taking into consideration external and internal variables of the enterprise; ✓ increase of the level of profitability of the business and ensuring the profitability of the economy; ✓ ensuring and maintaining financial equilibrium in the medium term and long term; ✓ assessment of the financial status; ✓ survival of the enterprise under the conditions of competition; ✓ avoidance of bankruptcy and financial successes; ✓ market value of the company and its management, etc. In other words, the effects of financial management shall be the financial attainment of the enterprise, both long-term and short-term.

Bibliografie/Bibliography:

1. BAUMOL, W. *Baumol's Managerial Theory of Sales Revenue Maximization*, disponibil pe: <http://www.economicdiscussion.net/> (vizitat 15.03.2018).
2. BISTRICEANU, Gheorghe. *Lexicon de finanțe-credit, contabilitate și informatică financiar-contabilă: Finanțe și credit, Vol. I*, Editura Didactică și Pedagogică, 1981, p.800.
3. BUCUR, V., BOB, C.A., DRAGUȘAN, M. ș.a. *Management comercial*. Ed. Economică, 1998, pag.18.
4. CYERT, R.M., MARCH, J.G. *A Behavioural Theory of the Firm*. New Jerser: Prentice-Hall, Englewood Cliffs, 1963.
5. HALPERN, P., WESTON, J. F., BRIGHAM E. F. *Finanțe manageriale: modelul canadian. Finanțe manageriale: modelul canadian*. București: Editura Economică, 1998, pag. 956. ISBN: 973-590-043-2.
6. JENSEN, Michael, MECKLING, William. *Theory of the Firm: Managerial Behavior, Agency Costs and Ownership Structure* // *Journal of Financial Economics*, no.3, 1976.
7. WILLIAMSON, O., WINTER, S. *Logica de organizare economică*, 1991, editori, Natura firmei.
8. MARRIS, Robin. *The Economic Theory of Managerial Capitalism*, Free press, Glencoe, ILL, 1964.
9. PENROSE, Edith. *The Theory of the Growth of the Firm*, Conference: IIMB Internal, martie 2015.
10. POPA, Ion. *Management general*, disponibil pe: <https://ru.scribd.com/doc/25432842/Management-General> (vizitat 03.03.2018)
11. RAPPAPORT, Alfred. *Creating Shareholder Value: A Guide for Managers and Investors*. New-Work: FreePress. – 1998. 205 p.
12. STANCU, Ion. *Finanțe. Gestiunea financiară a întreprinderii*. Vol. III. București: Editura Economică, 2003, pag. 340. ISBN 973-590-725-5.
13. WILLIAMSON, Oliver. *Managerial Discretion and Business Behaviour*. *American Economic Review*, 1963.